

*Gabinet Prawdziwych
Horyzontów
(How far can you see?)*

kurator
Stach Szablowski

Dalila Gonçalves
Agnieszka Grodzińska
Kornel Janczy
Jimena Kato
Michał Martychowicz
Franciszek Orłowski
Witek Orski
Maya Saravia

Jak daleko potrafisz sięgnąć wzrokiem? – pyta Michał Martychowiec w jednej z prac, które składają się na Gabinet Prawdziwych Horyzontów w galerii Rodriguez. Kluczową figurą dla wystawy jest widnokąg: nie tyle temat, ile właśnie jej horyzont. Czy można kolekcjonować widnokągi? Pola widzenia? Wśród prac zgromadzonych w Gabinetecie wiele odnosi się do linii i pojęcia horyzontu. Inne przywołują figurę oka. Te dwie sprawy są ściśle ze sobą związane; to spojrzenie wyznacza linię horyzontu, który jest prawdziwy, ale tylko z punktu widzenia patrzącego.

Gabinet Prawdziwych Horyzontów jest zatem wystawą o patrzeniu, o tym ile jesteśmy w stanie zobaczyć i jak daleko sięgnąć wzrokiem.

Historycznie, pojęcie gabinetu określało miejsca służące do przechowywania i eksponowania zbiorów, a także do prowadzenia studiów nad przywoływanymi przez owe zbiory zagadnieniami. Efemeryczna kolekcja, zbiór różnorodnych prac, które na czas wystawy wypełniają Gabinet Prawdziwych Horyzontów, dostarcza materiału do namysłu nad rolami, jakie sztuka może odgrywać w określeniu naszego pola widzenia. Na ile uprawnione jest patrzenie na dzieło sztuki w analogiczny w sposób, w jaki studiujemy dzieła kartografii, mapy, które pozwalają sięgnąć wzorkiem poza fizyczny horyzont, objąć spojrzeniem kraj, kontynent, cały świat? Czy same dzieła sztuki nie są swego rodzaju horyzontami, zatrzymującymi wzrok i wyznaczającymi granicę pola widzenia? Czy znaczenie pracy kryje się za horyzontem jej wizualności - horyzontem, który trzeba przetrwać, aby zrozumieć, co się widzi? Czy sięganie wzorkiem za horyzont formy umożliwi nie tylko odczytanie samej pracy, lecz również poszerzenie pola widzenia o niedostrzegalne wcześniej estetyczne, egzystencjalne lub polityczne wymiary rzeczywistości?

W Gabinetcie Prawdziwych Horyzontów niektóre prace odpowiadają odbiorcy spojrzeniem na spojrzenie, jakby stawiały pytanie: co widzi sztuka? Inne, paradoksalnie, odstawiają rzeczy poprzez ich zasłonięcie. Jeszcze inne, przypominają wizualne zasieki, które prowokują do refleksji nad ograniczeniami pola widzenia, a także nad niepokojącym podobieństwem sieci współrzędnych, którymi oplata się kartograficzne wyobrażenie przestrzeni świata, do ogrodzeń, którymi dzieli się świat w przestrzeni realnej. Abstrakcja granic zyskuje konkretną i widzialną formę. W roku 1989, który miał być początkiem końca historii, mury i ogrodzenia na granicach miało na świecie niewiele ponad 10 państw. Dziś takie „urealnione” granice posiada blisko 70 krajów, a wiele innych szykuje się by pójść w ich ślady. Ilościowy wzrost dostępnych informacji wydaje się odwrotnie proporcjonalny do poziomu dostępu do wiedzy o tym, co dzieje się wokół nas. Za sprawą technologii jesteśmy niemal wszechwidzący, ale paradoksalnie nasze pole widzenia się zawęża; świat staje się wprawdzie bardziej widoczny, ale i coraz bardziej nieprzejrzysty. Sztuka odpowiada nieprzejrzystością innego rodzaju – taką, która wciąż widza w sięganie wzorkiem poza horyzont tego, co jest nam pokazywane.

Stach Szablowski

Widok wystawy

Widok wystawy

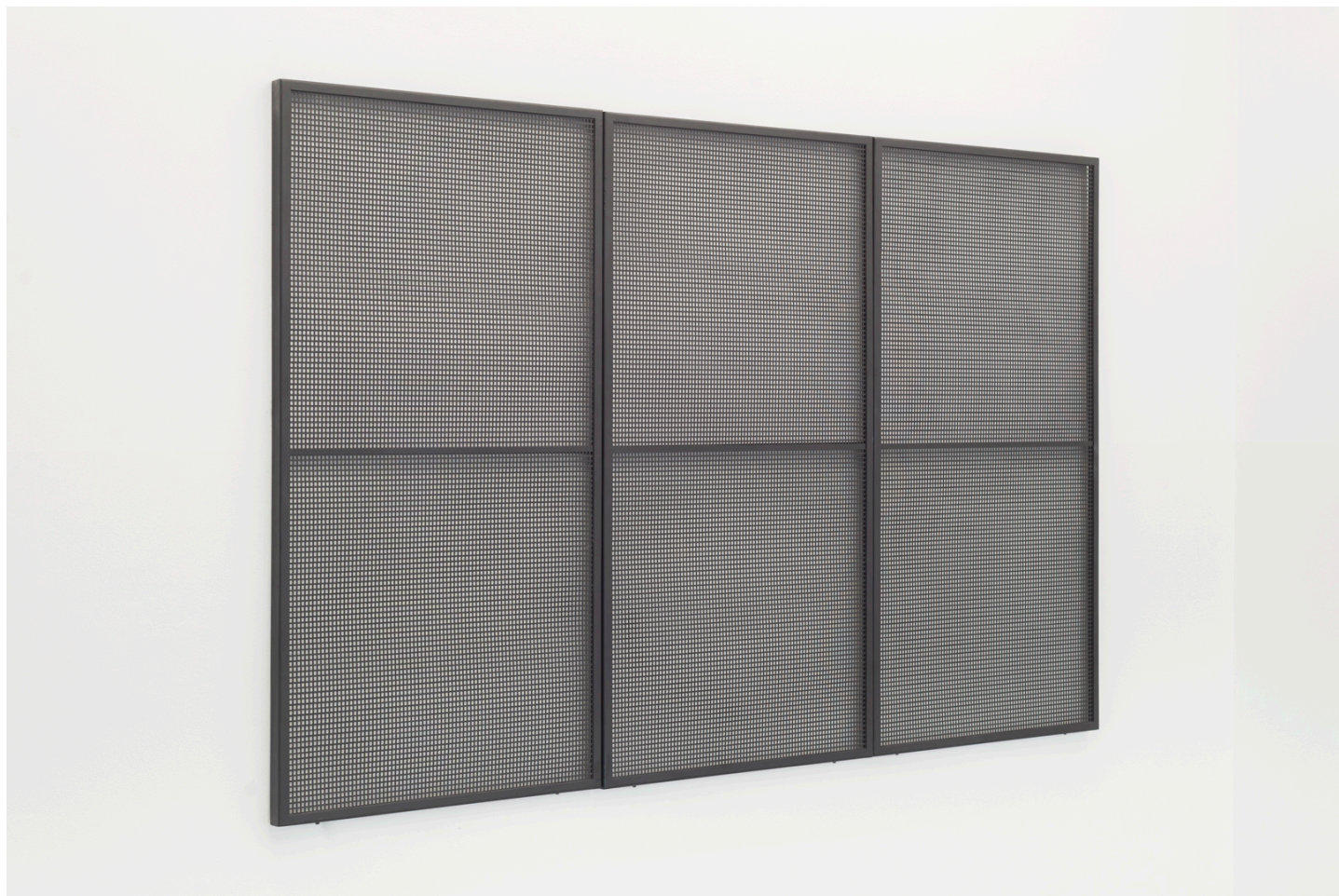
Widok wystawy

Widok wystawy

Witek Orski i Michał Martychowicz, widok wystawy

Agnieszka Grodzińska
Bez tytułu (ogrodzenia), 2014
Metal, farba, 137x210 cm

How far can you see?

Michał Martychowiec

How far can you see?, 2013

Edycja 7/10+AP

Neon, 25x140 cm

Dalila Gonçalves

*Wysokości 60, 100, 120, 150, 180, 240, 320, 400, 600, 1000, 1200, 2000
2012-2018*

Papier ścierny

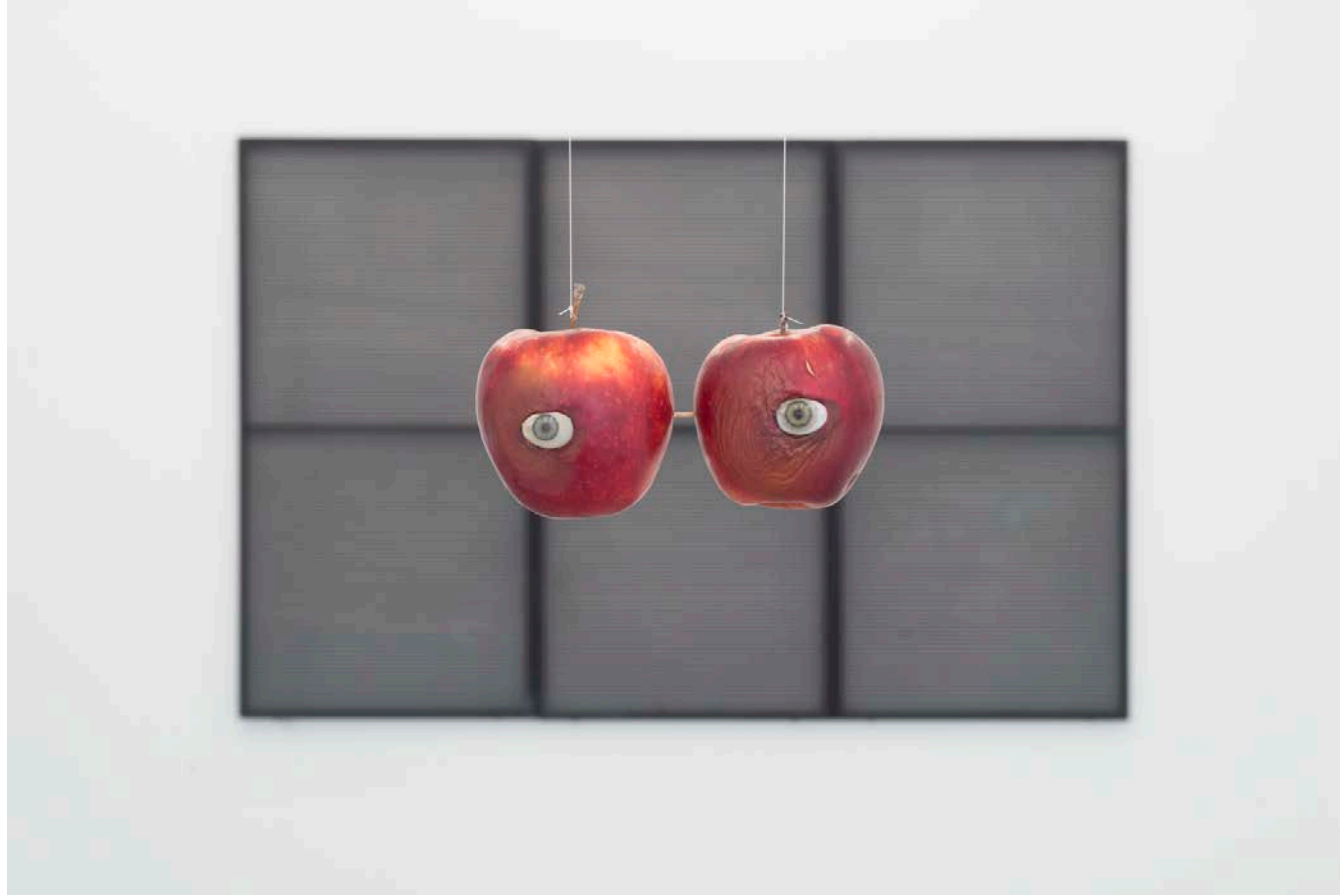
Praca skomponowana jest z gradientu papierów ściernych, ułożonych według ziarnistości oraz z ich swoistych odbić – efektów działania eksponowanych papierów na ścianie

Dalila Gonçalves

Air Lines, 2017

Wskazówki zegarów, 14x90 cm

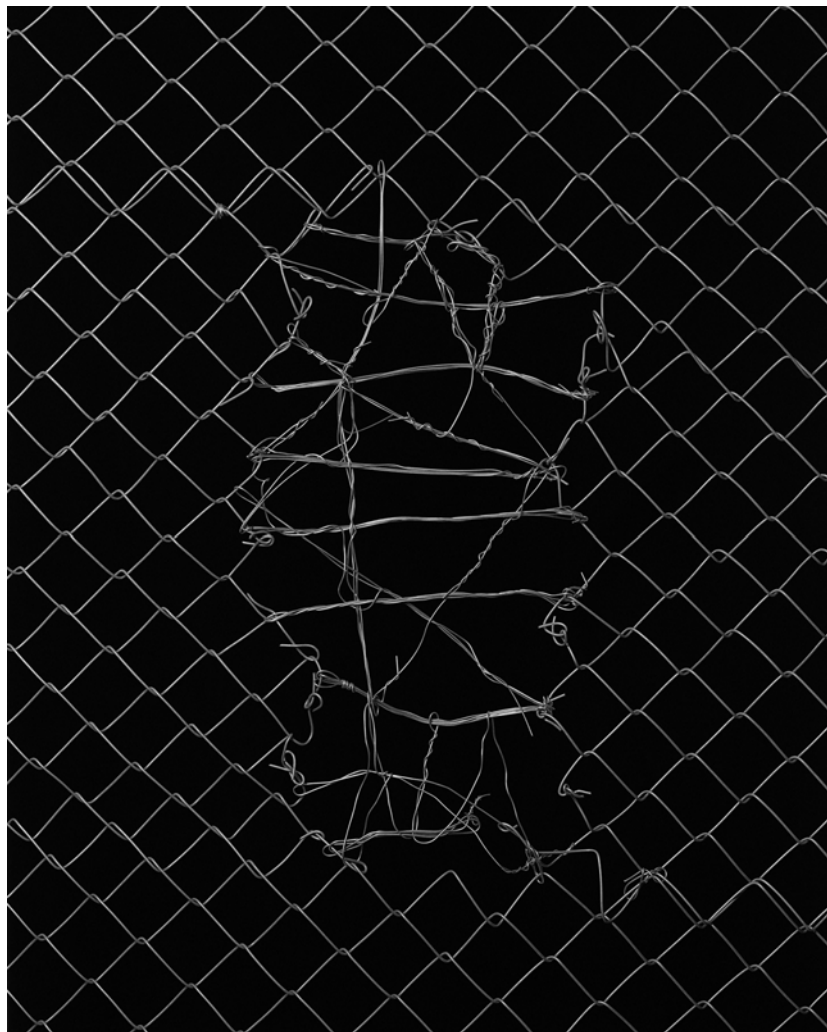
Agnieszka Grodzińska
Apple View 2016-18
Jabłka, protezy oczu

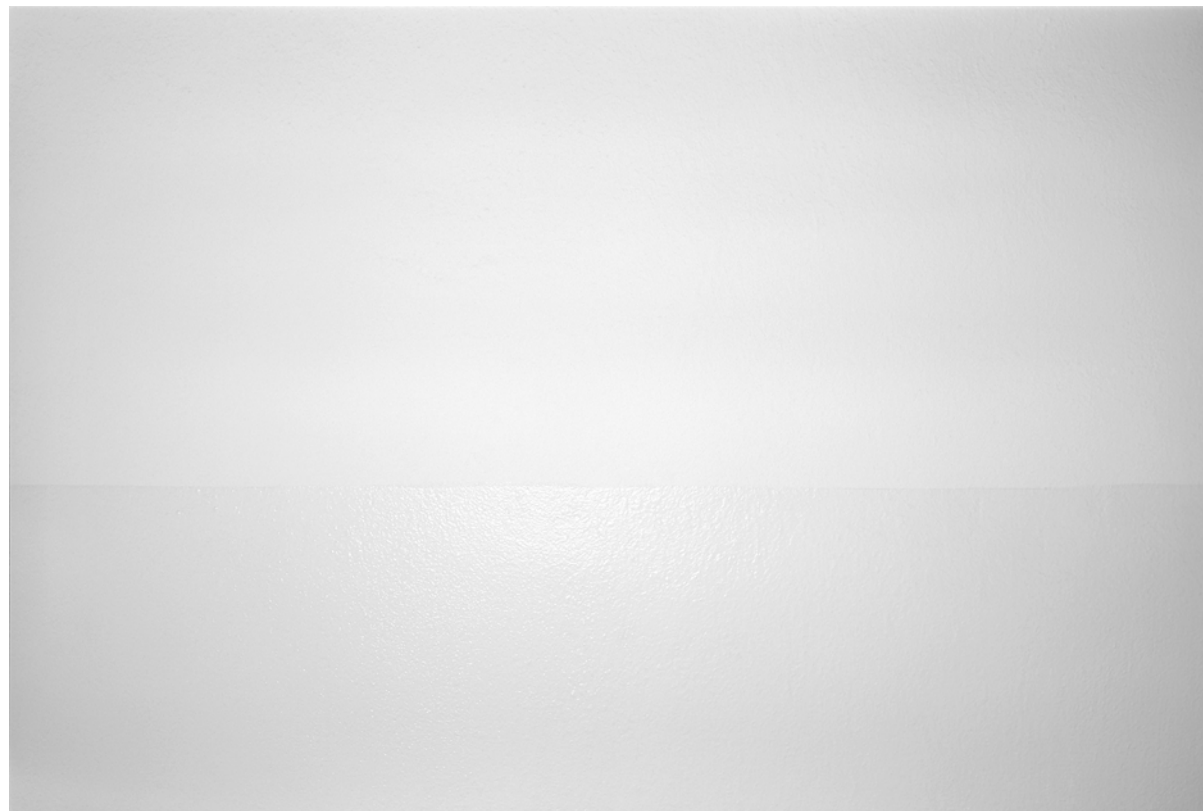
Agnieszka Grodzińska
Bez tytułu, 2014
Gips, szklany pył

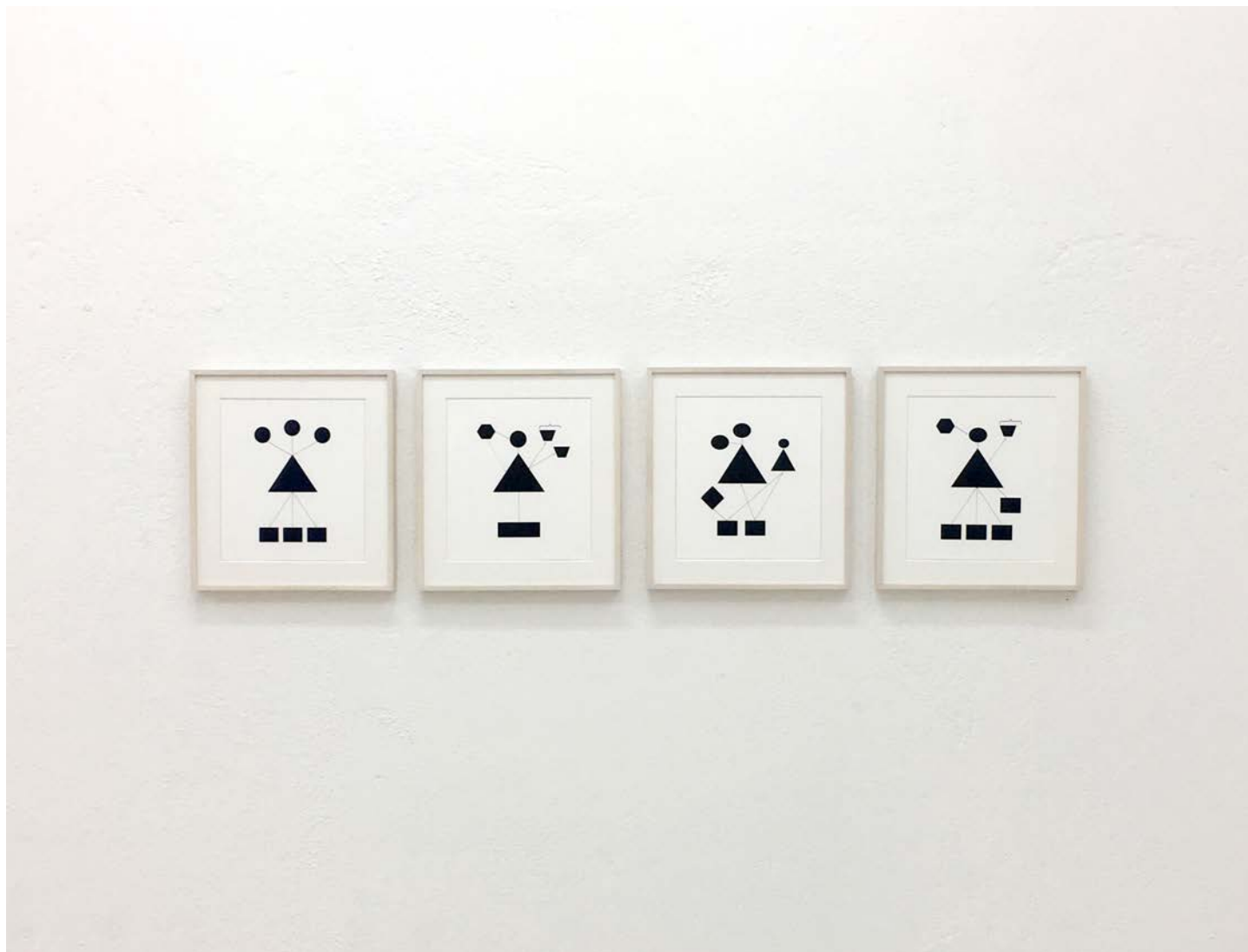
Franciszek Orłowski
Under the Skin, 2008
Ołówek na papierze

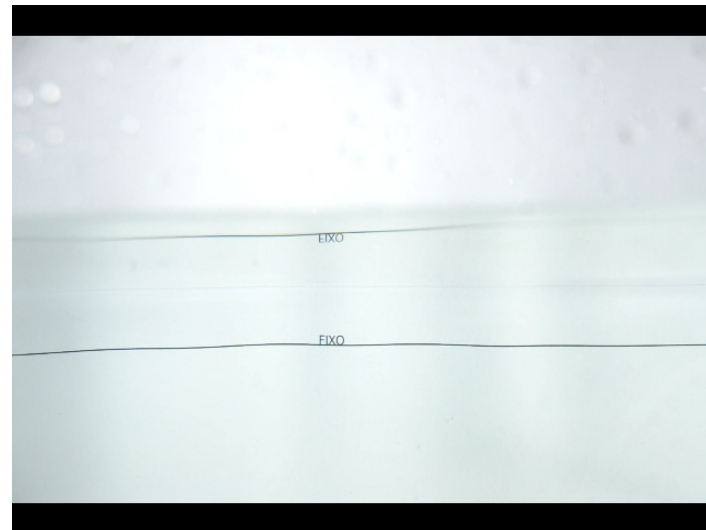
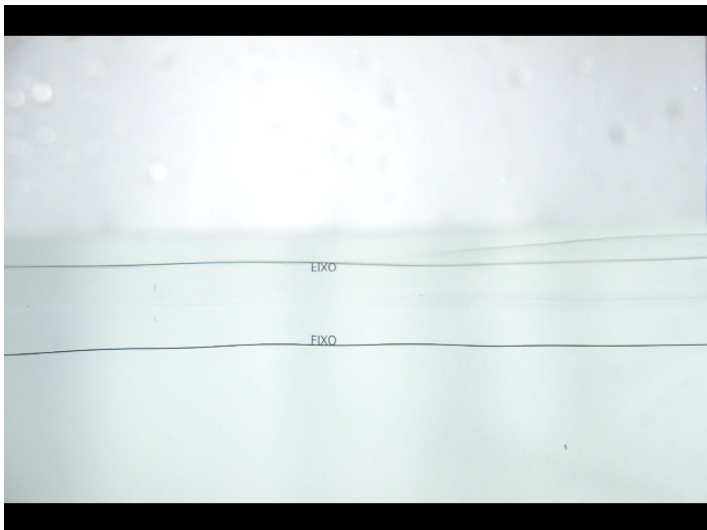
Witek Orski
Drut naprawczy, 2014
Edycja 5/5+2AP
Fotografia, archiwalny wydruk pigmentowy
120x95 cm

Witek Orski
Lamperia, 2014
Edycja 5/5+2AP
Fotografia, archiwalny wydruk pigmentowy
100x150 cm

Maya Saravia
Off Shore, 2017
Edycja 1/5
Sitodruk na papierze bawełnianym, 34x31 cm

Dalila Gonçalves
Eixo Fixo (Ustalenie osi) 2013
Edycja 3+AP
Wideo

Kornel Janczy
Dżungla, 2010
Olej na płótnie, 70x100 cm

Kornel Janczy
Mapa nieba, 2015
Wydruk cyfrowy na kartonie

Agnieszka Grodzińska
Flex-o-view, 2014
Lightboxy

Jimena Kato

Contact Zone (light and water), 2018

Farby SuperWhite & White Mist na ścianie,
folia winylowa na szkle